

Jeg vil endnu, da jeg har reist mig, tilføie en factisk Oplysning, som maaskee kunde have nogen Indflydelse paa hvad der kunde fremkomme i den følgende Discussion om dette Punkt. Mig synes, at der blev ytret eller antydet, at det ikke ganske lod sig oversee og beregne, hvilken Indflydelse det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Maribo Amt 4de District (Monrad) kunde have paa Geistlighedens Beskæftning. I det Hele kan man dog temmelig let oversee Forholdet. Naar man nemlig tager den Angivelse af samtlige de Geistligheden tillagte Tiender, som findes i Motiverne til Loven om flere Skatters Sammenbragning, og man saa paa disse Tiender anvender de Skattefakter, som findes i den nu omhandlede Paragraph i Krigsskatteloven, saaledes at, ligesom i hine Motiver, 16 $\frac{1}{2}$ pr. Tonde tiendeydende Hartkorn betragtes omtrent som Gjennemsnit af den imellem 4 $\frac{1}{2}$ og 22 $\frac{1}{2}$ pr. Tonde Hartkorn varierende Skat, naar man, siger jeg, lægger dette til Grund for Beregningen af Krigsskatten af alle Geistlighedens Tiender, da vil, naar kun den halve Krigsskat i dette Aar udredes, denne dog udgjøre ikke mindre end 32,000 Rbd., altsaa betydeligt mere end Skatten af Præstegaardenes Hartkorn. Forøvrigt vil Skatten af Præstegaardens Hartkornet blive omtrent 24,000 Rbd. eller 24,500 Rbd. Naar man altsaa lægger begge Beløb sammen, saa vil allerede af Jorder og Tiender Halvdeelen af Krigsskatten for Geistlighedens Vedkommende komme til at beløbe sig til imellem 56 og 57,000 Rbd., foruden hvad der bliver at udrede af de øvrige Indtægter.

With: Jeg maa meget beklage, at en nødvendig Rejse til mit Hjem, hvorfra jeg først idag er vendt tilbage, har hindret mig i, i rette Tid at stille et Endringsforslag, eller rettere sagt en Tillægsbestemmelse til § 5, og navnlig til den Deel af § 5, som omtaler Fordelingen af Hartkornsskatten mellem Gier og Bruger. Jeg vil for Dieblirket lade det staa ved sit Værd enten man bestemmer, at Gieren skal betale den ene Halvdeel og Brugeren den anden Halvdeel, eller at Gieren skal betale de to Trediedele og Brugeren een Trediedeel; men det forekommer mig at være klart, at der ikke

af nogen Gier kan forlanges Mere i Krigsskat end han faaer i Indtagt af den Eiendom, som beskattes. Jeg havde derfor ønsket at stille det Endringsforslag til Paragraphen, „dog kan Gieren i intet Tilfælde være pligtig til at yde Mere i Krigsskat af et bortfæstet Sted, end hvad han erholder aarligt i Leie deraf“, saa at, hvis det ikke var tilstrækkeligt, maatte Fæsteren betale Resten. Jeg vil gjerne indromme, at der paa Gieren lægges de to Trediedele og paa Fæsteren een Trediedeel af Skatten; men jeg veed med Visshed, at der eksisterer Fæstegods, som giver en saa ringe Indtagt, at den iflor langt fra var tilstrækkelig til at betale hvad Gieren maatte udrede, og det forekommer mig ubilligt. Jeg vil derfor henstille til den ærede Comitee, om den til 3die Behandling vilde tage dette Forslag under Overveielse; hvis ikke haaber jeg, at der i Forsamlingen vil findes 14 Medlemmer, som vilde være enige med mig i denne Tillægsbestemmelse, og vi kunne da gjøre det selvstændigt. Jeg veed med Visshed, at i Jylland navnlig eksisterer der Godser, hvor Fæsteren sidder for saa ubetydelige Afgifter, at Landgilden langt fra var tilstrækkelig, og det kan jeg bevise, om det forlanges. I saadanne Tilfælde er Fordelen paa de Gieres Side, som have benyttet Coniuncturerne til at forhøje Landgilden; hvorimod de Giere, som have ladet Enhver beholde Sit, beskattes for haardt.

Nothe: Hvad det første Hovedpunkt i denne Sag angaaer, maa jeg ganske slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører (David) og den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt 4de District (Monrad), idet jeg nemlig maa dele deres Beklagelse over, at Ministeriet ikke har udtalt sig bestemt over det forelagte Spørgsmaal, om Krigsskatten skal udredes i eet eller to Aar. Det er ganske vist, at Enhver som Medlem af denne Forsamling ikke vil kunne votere for en saadan Skatts Udredelse i eet Aar, med mindre der foreligger en absolut Nødvendighed for, at den skal udredes; og om en saadan absolut Nødvendighed foreligger, kan, som bemærket, kun Ministeriet afgjøre. Naar altsaa Ministeriet ikke bestemt har udtalt, at en saadan er tilstede, saa maae vi gaae ud fra den Forudsætning,